Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: HØSTSTEMNINGER

Citation: Stuckenberg, Viggo: ”HØSTSTEMNINGER”, i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 39. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg02-shoot-workid58160/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

ikke en Bycicle
oppe, hvor Støvet
ligger i Lag over
Vejen og Løvet!
ikke en eneste
Maler paa Sandet! —
Flimmer og Hede
farveløst blandet!

Blinket derude
paa Søen, lavt nede,
om det skulde være? —
i saadan en Hede . . . .?
— Jo — Gud være lovet!
Der kommer en Flaade
paa hele tre, fire
Kaproningsbaade!

HØSTSTEMNINGER

I

Havens Blomster har smykket sig ud
med Dugg paa de knopløse Stilke,
sølvblankt flimrer den kølige Rim
i Spindelvævenes Silke.

Perler sidder i pynteligt Sæt
om Træernes gulnede Blade,
funkler — og svinder med sporløst Fald
for Solens Straalekaskade.

Vinden kommer og aander saa koldt
paa det sidste, tøvende Grønne, —
der falder en Duggdraabe tungt paa min Haand — —
Græder du, falmede Skønne?

II

Det falder, det krøllede, pjuskede Løv
som Rester af optrævlet Pragt,
Naturen er bleven tungsindig og sløv
og træt af sin prælende Dragt.

Et Vindpust, der drømmer om Sommerens Glans
og endnu af Glansen er ør,
forsøger en kluntet og støjende Dans,
men snubler i Graavejrets Slør.

Kun Vildvinen blusser, som prangede den
i spillende Sommersols Bad, —
Vindpustet svulmer — og slæber sig hen,
— det fandt kun et faldende Blad.

FROSTNAT

Den kolde Natteluft i Huden stikker,
og Sneen knirker skarpt for hvert et Skridt,
ud over Marken Maaneskinnet ligger
sneblinkende og saa forfrossent hvidt.